

et Brud paa de Grundsaetninger, der hidtil have ledet os ved de forffjellige Lønningslove, der ere givne, et Brud, der kunde komme til i Fremtiden ved en lignende Leilighed at kiste os maaskee meget mere end den Smule Forffjel, som let kan blive i de Par Maaneder, efter som den ene eller den anden af de forffjellige Lønningsstillægsbestemmelser maatte blive anvendt. Men medens jeg saaledes mener, at Lovforslaget er deels overflodigt, deels urigtigt i sine Grundsaetninger, forekommer det mig ogsaa, at hvad der forvrigt staar i Lovforslaget, heller ikke skal opfordre os til at vedtage det. Det gaar nemlig ud paa, at de Bestemmelser, som findes paa Finantsloven, skulde gives bindende Kraft for et Tidsrum af 4 Aar. Det vilde dog være høist sølsomt, om vi, efterat vi først have haft foreliggende for os et Lovforslag om det kongelige Theater, som indeholdt saadanne Lønningsbestemmelser, og derpaa have lagt det tilside og meent, at det kunde erstattes ved Bestemmelserne i Finantsloven, og det udtrykkelig af den, der dengang var Fleertallets Ledfører (Zahle), blev fremhævet, at det var et Gode, at vi slap for at faae en særlig Lov, om vi saa, efterat Bestemmelserne ere optagne paa Finantsloven, skulde give en særlig Lov om dette Forhold. Det vilde være en ny Synbarlighed foruden de mange andre, som ere komne frem ved Behandlingen af Theatersagen, hvor man gennem mange Smaastykker har søgt at faae sat igennem, hvad man ikke kunde naae ved en eneste Lov. Jeg kan ikke troe, at det har været Tanken for det Fleertal, der har faaet Bestemmelserne optagne paa Finantsloven, at disse skulde være gjældende for mere end det ene Aar, og jeg kan derfor heller ikke antage, at det skulde være tilbøieligt til at stemme for det Lovforslag, som her foreligger. Enten nu er der, forekommer det mig, en formel Betænkelse tilbage, som bør nævnes, og det er, at Loven beegner sig selv som et Stykke af Finantsloven, som den vil give Gyldighed for en længere Arrække; men naar det er Tilfældet, forekommer det mig at være det formelt Rette, at en saadan Lov først bliver behandlet her i Folkethinget fremfor at blive indbragt i det andet Thing ved privat Initiativ. Nu er det vel saa, at Lovforslaget i

en tidligere Skikkelse har været behandlet her i Thinget, men da blev det forkastet, og det forekommer mig, at det kunde drage Følger efter sig, som kunde være betænkelse, naar Folkethinget ikke holder paa, at det er en mindre rigtig Form, at Lovforslaget er bragt frem af et enkelt Medlem i Landstinget. Jeg frøer derfor, at der ikke er nogen Grund til at ønske dette Forslag videre fremmet, og jeg skal tillade mig at stemme mod dets Overgang til næste Behandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig besynderligt, at den ærede Taler har kunnet nære saa mange Betænkelseheder ved dette Lovforslag, medens jeg ganske villig skal indrømme, hvad jeg allerede gjorde ved Sagens forrige Behandling, at den hele Situation, hvorunder dette Lovforslag er kommet frem, vel kan, naar man vil det, benyttes til at fremsætte forffjellige Indvendinger og Indsigelser, idet det nemlig er ganske vist, at dette Lovforslag gaar ud paa at afhjælpe en Stilling, som er kommen frem ved ganske tilfældige Omstændigheder, der have gjort, at Thinget selv ikke har kunnet gaare frem paa den Måde, som det efter Alt, hvad der foreligger, dog maa antages at have villet ved Sagens Behandling her. Dette gjælder i begge de Henseender, som ere blevne omtalte af den ærede Rigsdagsgaand. Det er ganske vist, at da Lovforslaget om Omstrukturering af Sedstilleag, der blev til Lov under 26de Marts sidstleden, blev indbragt, gif man med fuldkommen Sikkerhed ud fra, at Bestemmelserne her ikke skulde faae Anvendelse paa Theatrets Personale. Det var Noget, hvorom der ikke var Skygge af Tvivl, og da man gif ind paa at forandre Bestemmelserne for Theatret, idet man i Finantsloven optog en stor Deel Bestemmelser derom, er det ligesaa vist, at man ikke gif ud paa det ved at ville gjøre nogen Forandring i saa Henseende. De to Ting staae fuldkommen fast, naar man seer tilbage paa de Forhandlinger, som her have fundet Sted. Der er nu imidlertid indtraadt den Omstændighed, at den særlige Lov om Theatrets Lønninger slet ikke kom ud, og at